

Pracownia krytykuje polowania i pozyskanie drewna w Wigierskim Parku Narodowym

Pracownia dotarła do projektu zadań ochronnych dla Wigierskiego Parku Narodowego na rok 2015. Z dokumentu wynika, że Dyrekcja Parku planuje kontynuować polowania oraz walkę z kornikiem poprzez usuwanie starych świerków.

Pracownia dotarła do projektu zadań ochronnych dla Wigierskiego Parku Narodowego na rok 2015. Z dokumentu wynika, że Dyrekcja Parku planuje kontynuować polowania oraz walkę z kornikiem poprzez usuwanie starych świerków.

Dyrekcja postanowiła przeciwdziałać szkodom powodowanym w drzewostanach przez owady i grzyby zagrażające trwałości lasu stawiając sobie za cel utrzymanie ekosystemów leśnych w dobrym stanie zdrowotnym i sanitarnym. Przewidziano wycinkę drzew opanowanych przez owady planując usunięcie 4374 m³ drewna. By przeciwdziałać rzekomym szkodom powodowanym w drzewostanach przez ssaki roślinożerne zaplanowano odstrzał do 27 sztuk jeleni, do 20 sztuk saren oraz do 50 sztuk dzików.

Projekt zadań ochronnych podsumowano stwierdzeniem, że przewidziane w zadaniach ochronnych działania nie będą potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

Pracownia sceptycznie odnosi się do tak optymistycznej oceny. Korowanie i usuwanie zamierających i martwych drzew stoi w rażącej sprzeczności z zaleceniami ochronnymi dla przedmiotów ochrony Wigierskiego Parku Narodowego oraz obszaru Natura 2000 Ostoja Wigierska takich jak: dzięcioł trójpalczasty, dzięcioł biało-grzbiety, włośchatka, dzięcioł czarny, muchołówka mała lub też stwierdzony przez nas na obszarze Parku, ujęty w Dyrektywie Siedliskowej zgniotek cynobrowy *Cucujus cinnaberinus*. Usuwanie starszych świerków może wręcz przyczynić się do niszczenia siedlisk i zabijania zgniotka cynobrowego, co stanowiłoby naruszenie Dyrektywy Siedliskowej oraz krajowych przepisów o ochronie gatunkowej.

Korowanie świerków i usuwanie posuszu zasiedlonego przez kornika stanowi dość archaiczne podejście do tego gatunku w obrębie obszarów chronionych. Według bogatej literatury kornik drukarz w chronionych ekosystemach leśnych stanowi gatunek kluczowy, warunkujący zaburzenia, od których zależna jest dynamika lasu oraz przetrwanie całej gamy gatunków chronionych.

Kontynuacja pozyskania świerka i innych gatunków drzew przyczyni się do dalszego zubażania już skąpych zasobów martwego drewna w Wigierskim PN. Jest to tym bardziej niezrozumiałe, ponieważ jednym z postawionych przez Park zadań jest zwiększanie zasobów rozkładającego się drewna, poprzez pozostawienie zamierających i martwych drzew. Z kolei odstrzały sarny i jelenia z pewnością przyczynią się do zubożenia bazy żerowej dużych drapieżników - rysia i wilka. Brak wystarczającej bazy żerowej oraz uproszczona struktura siedliska są głównymi zagrożeniami dla populacji rysia w Polsce - gatunku zagrożonego wyginięciem. Odstrzał prowadzony w parku narodowym to także niepokojenie wilka i rysia w ich ostoi, bez oceny konsekwencji tego działania dla stanu ochrony tych drapieżników. Niezrozumiałe wydają się być również odłowy tysięcy kilogramów ryb, w tym gatunków drapieżnych i uznanych przez Park za „zagrożone spadkiem liczebności i narażone na wyginięcie”. Powinny być oszczędzane przynajmniej gatunki ważne z perspektywy celów biomanipulacyjnych.

Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot rozumie trudną sytuację finansową parków

narodowych, jednak zubażanie najcenniejszych zasobów przyrodniczych parków nie powinno być sposobem na poprawę tej sytuacji.

Adam Bohdan

Osoba kontaktowa:

Adam Bohdan; tel. 532 284 313

e-mail: adam.bohdan@wp.pl

Prowadzony przez Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot Oddział Podlaski Projekt „Społeczny nadzór zarządzania najcenniejszymi lasami w Polsce” korzysta z dofinansowania w kwocie 345 900,00 PLN pochodzącego z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w Ramach Funduszy EOG.

[« poprzedni](#) | [następny »](#)